

ה"ט 46803/02/21 - יבגנה גנין נגד אלי בן עטר

בית משפט השלום ברחובות

ה"ט 46803-02-21 גנין נ' בן עטר

בפני	כבוד השופטת אושרית הובר היימן
מבקשת	יבגנה גנין
נגד	
משיב	אלי בן עטר

החלטה

לפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, ובהתאם לסעיף 4 לחוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב - 2001.

בהמשך להגשת הבקשה, התקיים ביום 02.03.21, דיון במעמד הצדדים, במסגרתו ניתן בהסכמת הצדדים צו ארעי הדדי, למניעת הטרדה מאיימת והתיק נקבע לשמיעת ראיות.

במסגרת דיון ההוכחות, שהתקיים ביום 06.04.21, שמעתי את עדותה של המבקשת ואת עדויות המשיב ואחיו. כמו כן, הוצגו לעיני בית המשפט סרטוני מצלמת אבטחה של המבקשת והושמעו הקלטות שערך המשיב.

המבקשת והמשיב הינם שכנים בבית משותף. דירתה של המבקשת ממוקמת מעל דירת המשיב.

לטענת המבקשת, המשיב מטריד אותה, הטרדות חוזרות, בטענה שעולים מדירתה רעשים חריגים. לדברי המבקשת, תלונות מרובות של המשיב למשטרה הסתיימו בלא כלום, גם לאחר שנבדקה טענתו כי היא מנהלת עסק מתוך דירתה, לא נמצא דבר. עפ"י עדותה, המשיב נוהג לקלל אותה, לגדפה, לצעוק עליה, פעמים חוזרות ונשנות במהלך השנה האחרונה, ובמקרה מסוים, אף חסם פיזית את דרכה בעת שעברה בשטח ציבורי בבניין המשותף.

המשיב מצדו, אינו מכחיש את טענות המבקשת ביחס להתנהלותו שלו. ואולם, לטענתו המבקשת היא זו אשר מטרידה את מנוחתו, ברעשים בלתי סבירים ובלתי פוסקים שנובעים מדירתה, בכל שעות היממה ובכל ימות השבוע. המשיב מאשר, שבעקבות תלונותיו החוזרות למשטרה ולעירייה, לא נמצא דבר בדירת המבקשת שיש בו בכדי לאשש את טענותיו. לטענת המשיב, הסיבה לכך שלא אותרו כלים ומכונות בדירת המבקשת היא כפולה, האחת היא, שהמבקשת הספיקה בכל פעם להחביא את כליה המשמשים לעסק אותו היא מנהלת, והשניה - שגורמי האכיפה פעלו משיקולים זרים ובלתי ענייניים.

במהלך עדותו, המשיב צפה בסרטונים שצולמו במצלמות האבטחה של המבקשת, זיהה את עצמו בהם ואישר את

הדברים שנאמרו על ידו באותם מקרים.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את הראיות ואת טיעוני ב"כ הצדדים, נחה דעתי כי דינה של הבקשה להתקבל. ואלו נימוקיי:

מן הראיות עולה, כפי טענת המבקשת, כי המשיב אכן מטריד אותה, בצעקות, בקללות ובגידופים, באופן קבוע, חוזר ונשנה.

המשיב, כאמור, לא הכחיש את טענות המבקשת בדבר התנהלות זו, אך ביקש להצדיק אותה בטענותיו כלפי המבקשת, כי היא זו אשר מטרידה את מנוחתו, במטרדי רעש בלתי פוסקים.

המשיב ביקש להביא ראיות לעניין זה, ובית המשפט שמע את עדותו של אחי המשיב וכן הקשיב להקלטות של רעשים, שלטענת המשיב נובעים מדירת המבקשת.

מן הראיות שהוצגו, לא עלה כי המבקשת היא זו אשר אחראית להקמת הרעש כנטען. טענת המשיב והעד מטעמו נסמכות על הנחות בלבד. אין חולק, כי הם עצמם מעולם לא חזו בעיניהם במכונות או כלים בדירתה של המבקשת, או ברשותה, וגם שוטרים ופקחים שנשלחו לדירת המבקשת לא מצאו מעולם ממצאים כאמור. טענות המשיב, בעצמו ובאמצעות בא כוחו, כי המבקשת מסתירה את הכלים ובכך משטה בגורמי איכפת החוק, וכי גורמי האיכפה מתנהלים מתוך שיקולים זרים ובלתי עניינים, הן טענות חמורות הנטענות בעלמא ובהעדר תימוכין כלשהם.

בית המשפט לא איפשר למשיב להגיש דו"ח חוקר מטעמו, אשר לטענתו יש בו בכדי להוות תימוכין לטענת מטרדי הרעש. הטעמים לכך, נעוצים בשיקולים דיוניים ומהותיים כאחד. מן הפן הדיוני, הדו"ח לא הוגש ע"י המשיב כראיה, עובר למועד הדיון, והחוקר לא התייצב להעיד בבית המשפט, זאת חרף העובדה שהדיון, כאמור, נדחה ונקבע לשמיעת ראיות. מבחינת מהותית, סבורני, כי ממילא - לצורכי ההליך שבכותרת והסעד המבוקש - אין כל רלוונטיות בהוכחת מטרדי הרעש הנטענים. גם אם נכונה טענת המשיב ביחס להקמת מטרדי רעש ע"י המבקשת, הרי אין זו המסגרת הדיונית המתאימה לבררה. ברי, כי תגובתו של המשיב למטרדים הנטענים, הכוללת הטרדות חוזרות, גידופים וצעקות, אינה מקובלת כלל ועיקר, ואל לבית המשפט להכיר בה כתגובה ראויה. ככל שלטענת המשיב הוא אוחז בעילה משפטית ובראיות תומכות כנגד המבקשת בעניין זה, פתוחה בפניו הדרך לנקוט בהליך המשפטי המתאים לשם בירור.

הנה כי כן, מן הטעמים האמורים, לאחר שעלה בידי המבקשת להוכיח במאזן ההסתברויות את טענותיה כלפי המשיב, הרי שמן הדין כי ינתן לה צו כמבוקש.

סוף דבר:

אשר על כן, אני מורה כדלקמן:

ניתן בזאת צו מניעת הטרדה מאיימת כנגד המשיב, האוסר עליו בין במישרין ובין בעקיפין, בין במפורש ובין במשתמע:

(א) להטריד את המבקשת בכל דרך ובכל מקום;

(ב) לאיים על המבקשת;

(ג) לבלוש אחר המבקשת, לארוב לה, להתחקות אחר תנועותיה או מעשיה או לפגוע בפרטיותה בכל דרך אחרת;

(ד) ליצור עם המבקשת כל קשר בעל פה, בכתב, או בכל אמצעי אחר;

(ה) לעלות לקומת מגוריה ולהתקרב לדלת דירתה.

(ו) לפנות אליה, בכל מקרה שבו יפגשו באקראי במרחב הציבורי שבבנין המשותף, ולהתקרב אליה מרחק שיפחת מ - 2 מטרים.

תוקף הצו עד ליום 07.10.21.

אני מחייבת את המשיב בהוצאות המבקשת בגין ניהול ההליך, בסך של 1,500 ₪, שישולמו בתוך 30 ימים מהיום.

המזכירות תשלח את החלטתי לצדדים בדחיפות.

ניתנה היום, כ"ה ניסן תשפ"א, 07 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.